

1903-02-10

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Caroline Mathilde [Sødring] Lautrup
Maison de l'Art Nouveau
Fergus Roger Scavenius
Herman Ferdinand Wessel
Th. Wessel
Edith Willumsen
Hans Willumsen
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det
Kgl. Bibliotek.

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen har giftet sig med Edith Wessel, og de lever lykkeligt i deres lille hjem/atelier i Paris. Edith arbejder i Maison de l'Art Nouveau, og Willumsen har oprettet en ny skole med 16 elever fra Danmark og udlandet. Derudover har han fået en ny stor bestilling. Han meddeler, at han kan donere én akvarel til Zahrtmanns Legat.

TRANSSKRIFTION

Lørdag. d. 7. Febr. 1903.

Kære Rohde.

Det var min oprindelige Bestemmelse at vilde have været op hos Dem forinden jeg rejste fra København, for at høre hvorledes De havde tilbragt de sidste Par Aar; Men saa kom jeg saa hovedkuls afsted, at jeg ikke naaede det, og det var jeg meget kjed over.

Men De véd at man er jo ikke altid Herre over sine egne Bevægelser. Det maa undskylde mig. Dog vor afbrudte gamle Corespondence kan optages paany, (hvis den har interesseret Dem?), Nu da det synes at der atter, idetmindste for en Tid, er kommen Ro i min Tilværelse.

Som De maaske véd, har jeg giftet mig igjen. Det blev med den Pige, der var mine Ønskers Maal i de lange sidste Aar, at komme til at leve Livet sammen med, og for hvem jeg har ofret saa meget. Jeg er glad ved at kunne sige at hun er alle Ofrene og Kampen værd, at hun opfylder alle de Forhaabninger jeg havde sat til hende.

Hvis De engang faar Lejlighed til at lære hende at kende vil De sikkert forstaa at jeg har handlet rigtigt. Jeg føler mig

for første Gang i mit Liv, lykkelig sammen med en Kvinde. -Og har jeg i de sidste Aar gjort store Fremskridt i mit Sjæleliv, hvad jeg véd jeg har, og som Følge deraf ogsaa i min Kunst, da skyldes det udelukkende hendes gode Paavirkning.

De har maaske hørt hvem hun er? Hun er født Wessel, idet hendes Moder nu gift med Oberstleutenant Lautrup var første Gang gift med en Broder til Wessel (og Vett, paa Kongens Nytorv. Hendes

Moder er en Sødring.

Tirsdag d. 10 Febr. 1903.

Da jeg forleden Dag havde afsluttet Kladden til ovenstaaende kom netop Deres Brev, hvilket Tilfælde jeg fandt meget pudsigt da vi ikke har været saa heldige med at finde hverandre i de sidste Par Aar.

I København var jeg saa heldig at faa en større Bestilling, der vil beskæftige mig mindst i et halvt Aar. For i Ro og Mag at kunne fordybe

mig i Opgaven og for

tillige at kunne være sammen med min Kone tog jeg herved til Paris. Min Kone har nemlig Arbejde her som Kunstner i det store Hus "L'Art nouveau" som De nok kender, der har hun en Indtægt der er stor nok til at hun fuldstændig ernærer sig deraf. Vi har nu i, 59^{ave} de Saxe, i et godt Atelier indrettet os et hyggeligt lille Hjem, som paa Zigøiner Manér maa tjene til Sovekammer Spisestue og Arbejdsstue paa samme Tid. Min Skole i København blev nok opløst ved min Afrejse, Scavenius tog med mig herved, han beder mig hilse Dem mange

Gange; Men en ny Skole har jeg begyndt her; den har allerede været i Gang en Maanedes Tid og er besøgt af 8 Elever. 2 Amerikanere, 1 Englænder, 3 norske og 2 Danske. De arbejde flittigt og gaa frem paa en fornuftig Maade. Skade at Modellerne er saa dårlige; de er alle Italienere og de er de daarligste Mandfolk paa Jorden. Skade at jeg ikke kan være i mit eget Land; men Kunsten trives ikke der; Menneskene er for smaa i deres Tanker.

Jeg kan ikke give til Zartmanns Legat paa anden Maade, end at De selv gaar op i Fiolstræde til min Fader og vælger en af Aquarellerne, der staar i Bunke paa Gulvet; Men de er de svageste af mine sidste Arbejder, de bedste har jeg taget med mig til Paris.

De kan paa et Brevkort give mig en Beskrivelse af to Aquareller, saa vil jeg selv vælge hvilken De kan tage. Jeg erindrer nemlig ikke hvad der staar tilbage. Min Fader træffer De bedst en Søndag ved Kl 11 Form.

Mange Hilsner

Deres

J.F. Willumsen

Lørdag. d. 7. Febr. 1903.

Kære Rohde.

Det var min oprindelige Bestemmelse at vilde have været op hos Dem forinden jeg rejste fra København, for at høre noget mere om hvorledes De havde tilbragt de sidste Par Aar; Men saa kom jeg saa hovedsags afsted, at jeg ikke naaede det, og det var jeg meget kjed over.

Men De ved at man er jo
ikke altid Herre over sine
egne Bevegelser. Det maa
undskyldes mig. Dog
vor afbrudte gamle Correspon-
dence kan optages paany,
(hvis den har interesseret
Dem?). Nu da det synes
at der atter, idetmindste
for en Tid, er kommen
Ro i min Tilværelse.

Som De maaske ved, har
jeg giftet mig igjen,
Det blev med den Tige, der

var mine Onskers Maal i
de lange sidste Aar, at
komme til at leve Livet
sammen med, og for hvem
jeg har ofret saa meget.
Jeg er glad ved at kunne
sige at hun er alle Ofrene
og Kampen værd, at hun
oplyder alle de Forhaabning
jeg havde sat til hende.
Hvis De engang faar Lej-
lighed til at lære hende
at kende vil De sikkert
forstaa at jeg har handlet
rigtigt. Jeg føler mig

for første Gang i mit Liv,
lykkelig sammen med en
Kvinde. - Og har jeg i
de sidste Aar gjort store
Fremskridt i mit Sjæleliv,
hvad jeg vid jeg har, og
som følge deraf ogsaa i
min Kunst, da skyldes
det udelukkende hendes
gode Paavirkning.

De har maaske hørt hvem
hun er? Hun er født
Wessel, idet hendes Moder
nu gift med Oberstleutenant
Lautrup var første Gang gift
med en Broder til Wessel (og Uet,
paa Kongens Nytorv. Hendes

Moder er en Sødring. 2

Torsdag d. 10 Febr. 1903.

Da jeg forleden Dag havde afsluttet Kladden til ovenstående kom netop Deres Brev, hvilket Tilfælde jeg fandt meget pudsigt. Da vi ikke ~~havde~~^{havde} været saa heldige ^{med} at finde hverandre i de sidste Par Aar.

I København var jeg saa heldig at faa en større Bestilling, der vil beskaeftige mig mindst i et halvt Aar. For i Ro og Mag at kunne fordybe mig i Opgaven og for

tillige at kunne være sammen
med min Kone tog jeg herved
til Paris. Min Kone har nemlig
Arbejde her som Kunstner i
det store Hus "l'Art nouveau" som
De nok kender, der har hun en
Indtægt der er stor nok til at
hun fuldstændig ernærer sig der
af. Vi har nu i 59 ave de Saxe,
i et godt Atelier indrettet og et
hyggeligt lille Hjem, som paa Jigouius
Manier maa tjene til Sovkammer
Spisestue og Arbejdstue paa samme
Tid. Min Skole i København
blev nok opløst ved min Afrejse,
Scavenius tog med mig herved,
han beder mig hilse Dem mange

Gange; Men en ny Skole
har jeg begyndt her; den
har allerede været i Gang
en Maanedes Tid og er
besøgt af 8 Elever. 2 Ame-
rikanere, 1 Englønder, 3 norske
og 2 Danske. De arbej-
de flittigt og gaa frem paa
en fornuftig Maade. Skade
at Modellerne er saa daarlige;
det er alle Italienerne og
de er det daarligste Mandfolk
paa Jorden. Skade at jeg ikke
kan være i mit eget Land;
men Kunsten trives ikke der;
Menneskene er for smaa ides
Tanker.

Jeg kan ikke give til Zartmanns
Legat paa anden Maade, end
at De selv gaar op i Fiolstræde
til min Fader og vælger en
af Aquarellerne, der staar i
Bunke paa Gulvet; Men
de er de svageste af mine
sidste Arbejder, de bedste har
jeg taget med mig til Paris.

De kan paa et Brevkort give
mig en Beskrivelse af to Aqua-
reller, saa vil jeg selv vælge
hvilken De kan tage. Jeg erin-
drer nemlig ikke hvad der staar
tillbage. Min Fader træffer De
bedst en Søndag ved Kl 11 Form.

Mange Hilsner

Deres
J. F. Willumsen